

Det har ikke så store konsekvenser, hvad angår virkningen af lige nøjagtig det her lovforslag; det medgiver jeg gerne. Det er ikke det her lovforslag, der vælter velfærden i Danmark. Men det er glidebanen i det, det er den magt, som man har overladt til EU, for hr. Ole Vagn Christensen må vel erkende, at man ikke kan opretholde en situation, hvor skatteyderfinansierede ordninger opretholdes inden for én del af unionen og betales af skatteyderne inden for den del af unionen, men at der i øvrigt er træk på de ordninger alle mulige andre steder i unionen. Man kan jo ikke i længden have to forskellige geografiske områder: ét, hvor man opkræver skatterne, og ét, hvor man har udgifter. Det kan jo ikke lade sig gøre.

Men jeg opfatter det også sådan, at hr. Ole Vagn Christensen har set virkeligheden i øjnene og i virkeligheden nu accepterer unionsborgerskabet, selv om der er en dansk undtagelse imod det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nej, så enkel er verden ikke. Det, det her handler om, er sådan set, om man på tidspunktet, hvor man arbejder i Danmark i en dansk virksomhed, opfylder efterlønskravet, og det vil sige, som jeg også sagde det, at man har betalt sit kontingent til denne ordning. Det, der ikke mere er så afgørende, er så, om man bor på den ene side af grænsen eller man bor på den anden side af grænsen, for man har betalt til det samme.

Det har intet at gøre med, at det er ude på nogen glidebane. Det er stadig væk sådan, at det her er et arbejdsmarkedspolitisk redskab i Danmark. Det ses klart og tydeligt ved, at det er sådan, at man skal have arbejdet her og man skal opfylde bestemmelserne her. Så har man sine rettigheder.

Jeg mener, at det andet er at snyde borgere for deres rettigheder.

Rikke Hvilshøj (V):

Dette lovforslag sikrer en øget fleksibilitet for efterlønsmodtagere med hensyn til, hvor de kan bosætte sig. De er for fremtiden ikke tvunget til at bo i Danmark og ikke bundet af kun at kunne opholde sig i udlandet 3 måneder om året for fortsat at kunne få udbetalt deres berettigede efterløn. Også efterlønsmodtagere er nu sikret EU's bestemmelse om personers fri bevægelighed og mulighed for at bosætte sig i EU, som

også omfatter EØS-landene i det her tilfælde, der ud over EU også omfatter Norge, Island og Liechtenstein.

Det er vigtigt at understrege, at betingelserne for at være berettiget til efterløn i øvrigt fastholdes uændret. Man skal således stadig have været medlem af en dansk a-kasse og indbetalt efterlønsbidrag i 25 år inden for de sidste 30 år.

Venstre kan støtte lovforslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Med dette lovforslag ophæves bopælskravet for efterlønsmodtagere, således at de frit kan tage ophold i EØS-lande, et forslag, som vi kan støtte i Det Konservative Folkeparti.

Vi har længe haft det synspunkt, dels at kravet om bopæl inden for landets grænser næppe var foreneligt med EU-retten, dels at en opretholdelse af bopælskravet heller ikke var hensigtsmæssig.

Hvis vi forestiller os Øresundsregionen efter broen – og det var egentlig dér, jeg først blev opmærksom på problemstillingen – så er det ikke særlig hensigtsmæssigt, at man f.eks. ikke har mulighed for at bosætte sig på den anden side af Øresund, hvis man er blevet berettiget til efterløn her i Danmark. Det er nogle helt urimelige restriktioner at stille over for de pågældende personer, så vi støtter fuldt ud, at man ophæver bopælskravet.

Jeg kan så se i lovforslaget, at der er en speciel problemstilling omkring Færøerne og Grønland. Der kan der være en konflikt mellem muligheden for at tage bopæl i Grønland eller på Færøerne og den aftale om efterløn, der allerede eksisterer med de pågældende to områder.

Om det vil jeg blot sige, at vi i Det Konservative Folkeparti håber på, at det vil være muligt at forhandle sig frem til en ordning, så vi også fremover har en lovgivning, der betyder, at man kan tage ophold både på Færøerne og i Grønland. Det er dog trods alt to geografiske områder inden for riget, i hvert fald på nuværende tidspunkt, så det ser vi meget gerne. Men vi erkender, at der er nogle problemer, men håber som sagt, at man gennem forhandlinger kan løse disse problemer.

Aage Frandsen (SF):

Der har fra tid til anden været eksempler på mennesker, som var berettigede til at få efterløn, og som var nødt til at blive i Danmark, selv om de måske hellere ville bo i Flensborg eller